RUDOLPHUS DE BIBRACO. RICHARDUS DE SANCTO VICTORE. AUGUSTINUS. HENRICUS DE HASSIA
2. Hälfte 14. Jh. Seite 15r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=543
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

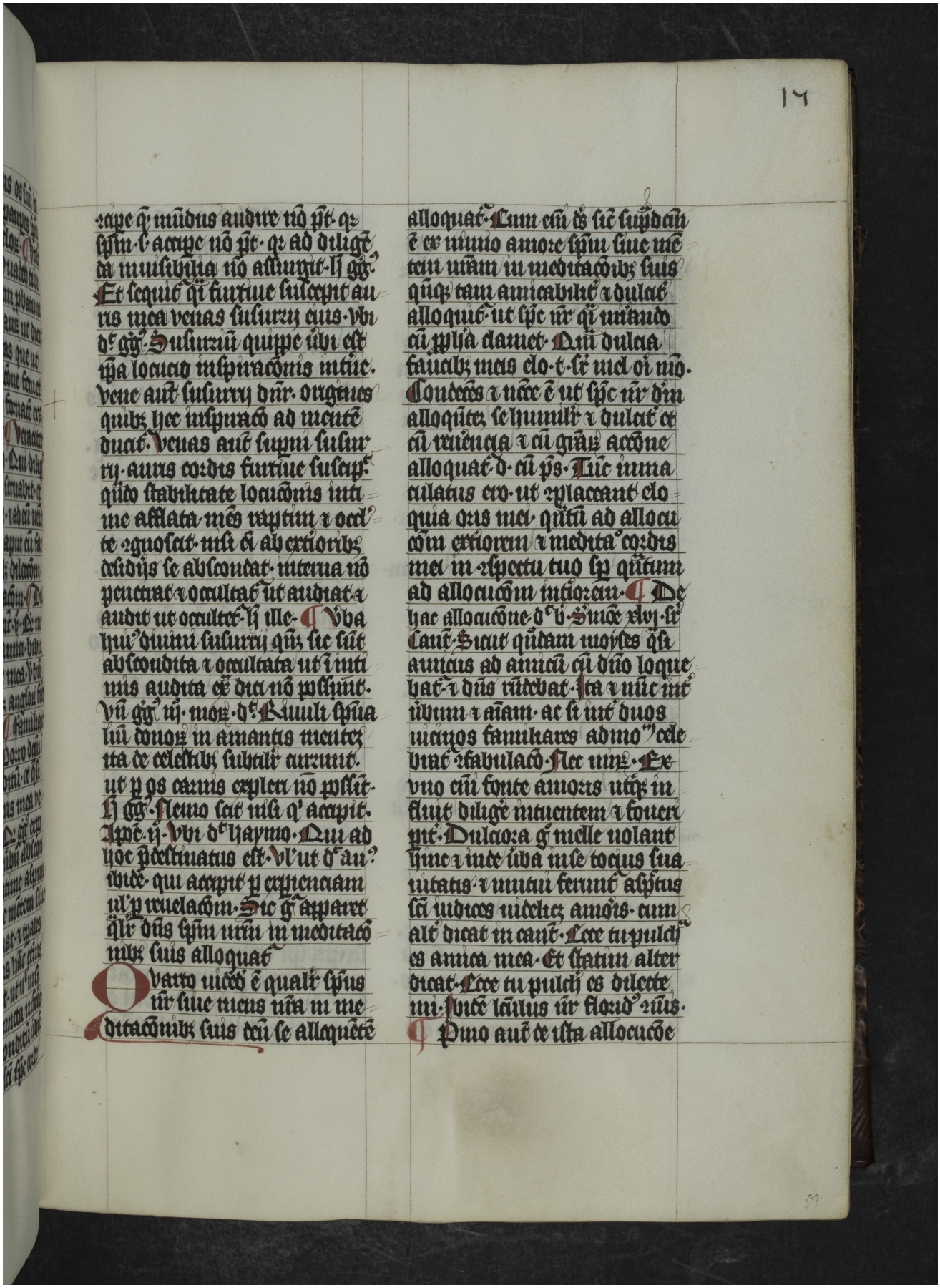

rape q̃ mũdus audire nõ pt· q̃
spũ·l· acipe nõ pt· q̃ ad diligẽ
da mysteria nõ assurgit·Ij gr̃·
Et sequit qi furtive suscipit au
ris mea veras suauitates eius·vbi
dr gr̃·Suauitatũ quippe ubi est
ipa locuta inspiracõnis intuic·
Veue aut suauitates dñi· origenes
quibus hec inspiracõ ad mentẽ
duat·Veuas aut supni suauit
ates·auris cordis furtive suscipit
quido stabilitate locucõnis inti
me afflata mẽs raptim i occul
te reuoslat·nisi ei ab exterioribus
delitijs se abscondat·interna nõ
penetrat i occultat ut audiat i
audit ut occultet·Ij ille· ¶ Vba
hui diuinu suauitatũ quãs sic sũt
abscondita i occultata ut i inti
mis audita ee dicã nõ possunt·
Vñ gr̃ ij·mor·dr Humili spũa
lia dnoz in amantis mentes
ita de celestibus suauitatẽ aurumnt·
ut p os carnis expleri nõ possit·
Ij gr̃·Sicuo scat nisi q' accipit·
Apoc·ij·Vbi dr Hayymo·Qui ad
hoc predestinatus est·Vt ut dr au
ditẽ·qui accipit p experiencam
ul' p reuelacõm·Sic g̃ apparet
q̃lr dñs spũ nrũ in meditaco
nibus suis alloquat

Quarto uideo ẽ qualr spus
nr̃ siue mens nra in me
ditacõnibus suis dñi se allaqueẽ
alloquat·Cum eũ ds sic supdaũ
ẽ ex mundo amore spũ siue me
tem nrãm in meditacõibus suis
q̃ãq; tam amicabilr i dulcr
alloquit·ut spe nr̃ q̃ mundo
cũ ypsa clamet·Qm̃ dulcia
fauces meis clo·t·sr̃ mel oi mo·
Condens i nõe ẽ ut spe nr̃ dñm
alloqũtur se humilr i dulcr et
cũ reuencia i cũ grãr acõne
alloquat d·cũ ps·Tuc inuna
tulatus eo·ut placeant elo
quia oris mei· qũtũ ad allocu
cõm exteriorem i meditaõ cordis
mei in aspectu tuo sp qũtum
ad allocucõm interiorem· ¶ De
hac allocucõne dr b·Sponse rhy·sr
Cant·Sicut qũdam moyses qsi
amicus ad amicũ cũ duo loque
bat i dus rũdebat·sta i uisc me
dium i aiam·ac si ut duos
uicinos familiares admo" cele
brat fabulaco·Sic unus·Ex
uno cũ fonte amoris utr̃q; in
fluit diligẽ intuentem i fouen
pt·Dulcora g̃ melle uolant
hinc i inde ũba mse tocius sua
uitatis·i mutu ferunt alptus
sũ iudices uideliz amoris·cum
alt dicat in cant·Ecce tu pulch
es amica mea·Et statim alter
dicat·Ecce tu pulch es dilecte
mi·Sponse laudus nr̃ florid·rnus·
¶ Quo aut de ista allocucõe